

Reactie internetconsultatie *Wijziging Wfsv tijdelijke uitzondering driejaarstermijn terugkerende eigenrisicodragers en vervallen rekenpercentage*

In aanvulling op de uitvoerige reacties op de internetconsultatie, breng ik graag de volgende punten in.

In de MvT wordt de volgende context geschetst:

“Werkgevers geven veelal aan dat zij het goed vinden dat zij een verantwoordelijkheid hebben voor de financiering van uitkeringen en de re-integratie van hun zieke werknemers. Werkgevers voelen zich verantwoordelijk, en geven aan dat zij er (net als de werknemer) belang bij hebben dat zieke werknemers na (gedeeltelijk) herstel weer snel hun werk hervatten. De verantwoordelijkheden voor werkgevers worden echter als te veel en te scheef ten opzichte van de verantwoordelijkheden van werknemers ervaren.”

De keuze om in reactie hierop de termijn van toerekening van WGA-lasten te verkorten van 10 tot 5 jaar verandert echter nagenoeg niets aan de verdeling van verantwoordelijkheden tussen werkgevers en werknemers. De grootste verandering die wordt bereikt is dat werkgevers na de termijn van 5 jaar voor iedereen gaan meebetalen middels het arbeidsongeschiktheidsfonds in plaats van na 10 jaar zoals dat nu het geval is. Als gevolg hiervan stijgen de kosten voor iedereen. De vervuiler betaalt derhalve gewoon minder dan onder het huidige systeem het geval is.

Daarnaast wordt deze maatregel genoemd als een van de maatregelen om het verschil tussen vaste en flexibele arbeid kleiner te maken. Deze maatregel heeft mijns inziens echter geen enkel effect op dit vlak. Sinds de invoering van de BeZaVa is het onderscheid tussen WGA uit vaste- en flexibele arbeid komen te vervallen en komen beide voor rekening van de werkgever.

Ter afsluiting reageer ik graag nog op de verhoging van de grens van kleine en middelgrote werkgever naar 25 maal het gemiddelde premieplichtige loon per werknemer. Deze grens van 25 kennen we uiteraard nog van de situatie pre BeZaVa. Ontegengesteld leidt de verhoging van 10 naar 25 maal ertoe dat meer werkgevers onder de collectieve situatie zoals dat heden geregeld is (sectoraal bepaalde premie) zullen vallen. In de koppeling met de WAB wordt echter ook in dit voorstel geen duidelijkheid verschaft over hoe deze premies na invoering van de WAB vormgegeven worden. Dat leidt tot meer onzekerheid voor werkgevers die door de grens van kleine en middelgrote werkgever juist beschermd dienen te worden tegen onzekerheid en sterk wisselende lasten.

Indien het de wens van de Minister is om de verantwoordelijkheden van werkgever en werknemer minder scheef te maken en het verschil tussen vaste en flexibele arbeid kleiner te maken, dan leiden de voorgenoemde maatregelen niet tot het gewenste resultaat. De Minister doet er goed aan om in dat geval andere opties te onderzoeken.

Deze reactie is geschreven op persoonlijke titel.